

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/282/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122259422
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6122259422.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v spore žalobcu : BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX J. H., v konaní o zaplatenie 11.221,14 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 11 221,14 Eur, úrok 6 236,45 Eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 11 221,14 Eur od 15.10.2019 do zaplatenia to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.06.2022 (pôvodne doručená Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania 26.2.2022) proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 11 221,14 eur s príslušenstvom. Žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 23.3.2021 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s, ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, ako postupník, Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s jej príslušenstvom. Postupca zároveň listom oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 24.08.2018 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 12000 eur v prospech žalovaného. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa Zmluvy. Právny predchodca žalobcu si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy splnil riadne a včas a žalovanému dňa 24.08.2018 pri platne uzavretej Zmluve poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 12000 eur. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo Výpise z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy riadne a včas nespĺnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery ku dňu 01.12.2020. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nespĺnil. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Zmluvnými stranami

bola dojednaná úroková sadzba vo výške 13.55 % ročne. Zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy, Občiansky zákonník a ani iný právny predpis, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 3Cdo/113/2019, 1Cdo/108/2020 a ďalšie je zrejmé, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Osobitne dáva žalobca do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. V zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, vznikla ďalej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený, o ktorej skutočnosti svedčia i doložené listinné dôkazy. Žalobca si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5. % ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery, vznikol žalobcovi nárok na dohodnuté zmluvné úroky, a taktiež aj na úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona.

Žalobca si taktiež v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery uplatňuje nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle Sadzobníka. Žalobca sa v konaní domáha v súlade s Výpisom z úveru zaplatenia zostatku nesplatennej istiny, zmluvných úrokov vo výške 17457.59 eur, t.j. v sume zodpovedajúcej výške akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad, zákonnom úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným a poplatkov. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaný zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 20005,6 eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 12000 eur z ktorej žalovaný uhradil sumu 778.86 eur, a suma zmluvných úrokov vo výške 8005.6 €, z ktorej žalovaný uhradil sumu 1769.15 eur. Žalobca sa domáha zaplatenia:

dlžnej istiny vo výške 11221.14 €,

dlžných zmluvných úrokov vo výške 6236.45 €,

dlžných zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy nesplatennej istiny vo výške 11221.14 eur od 15.10.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Okresný súd v Banskej Bystrici vydal dňa 18.3.2022 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného uhradiť uplatnenú istinu s príslušenstvom v stanovenej lehote keď platobný rozkaz žalovanému nebol doručený do vlastných rúk z dôvodu, že adresát je neznámy na adrese trvalého pobytu a vec bola postúpená na ďalšie konanie tunajšiemu súdu. Uznesením zo 16.6.2022 bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe v súlade s § 167 ods. 2 CSP. Žalovaný si neprevzal zásielku v odbernej lehote. Súd postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP. Na termín 19.9.2022 bolo vytýčené pojednávanie v predmetnom spore.

3. Žalobca a jeho právny zástupca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 14.9.2022 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, súhlasil s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti a uviedol, že po podaní žaloby nedošlo k žiadnej zmene skutkových, alebo právnych okolností a žalovaný nevykonal žiadnu čiastkovú úhradu. Súd pojednával v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti sporových strán, keď žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a neospravedlnil svoju neúčast' riadne a včas.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením listinných dôkazov a to: Zmluva o splátkovom úvere, Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Obchodné podmienky pre poskytovanie úverov občanom účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, výpis z úverového účtu, výzva z 30.10.2020, výzva na predčasné splatenie úveru zo 2.12., Zmluva o postúpení pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky, predžalobná výzva zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 24.8.2018 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške

12000 EUR. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.9.2026. Žalovaný podľa zmluvy sa zaviazal vrátiť úver v mesačných splátkach vo výške 208.41 eur pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený na 15.10.2018, pri fixnej úrokovej sadzbe 15,05 % ročne- po poskytnutí zľavy 13,55% a RPMN vo výške 14,64 %, celkovej čiastke , ktorú musí klient zaplatiť 20005,60 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky úveru riadne a včas, v dôsledku čoho pristúpil žalobca k Výzve na úhradu dlhu pred zosplatením z 30.10.2020 a následne k Výzve na predčasné splatenie úveru keď rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 1.12.2020 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaný zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 20005,6 eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 12000 eur z ktorej žalovaný uhradil sumu 778.86 eur, a suma zmluvných úrokov vo výške 8005.6 €, z ktorej žalovaný uhradil sumu 1769.15 eur. Po podaní žaloby nevykonával žalovaný žiadne úhrady.

5. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky je možné dohodnúť odplatu, pokiaľ je poskytovanie úveru predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a písm. b) ZoSÚ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Podľa § 566 ods.2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky ak dlžník neurčí inak.

Podľa §100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa §101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa §103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré

mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

6. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý je vyššie citovaný. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879v v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018. Súd preto skúmal či právo nie je premlčané, čo by bol prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 26.2.2022, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané a má za to, že nie je. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko však žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatnil. Vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v §101 Obč. zák., v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. Pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitiu práva podľa § 565 Obč. zák.), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V predmetnej veci bol priamo v Zmluve o úvere dohodnutý termín splatnosti splátok, a to k 15. dňu v mesiaci. Podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa celý dlh zosplatnil ku dňu 1.12.2020. Žalobca vo výzve z 30.10.2020 ani pri zosplatnení presne nešpecifikoval, že žalovaný je v omeškaní s úhradou tej ktorej splátky. Zo zisteného skutkového stavu však vyplýva, že právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 15.8.2020 a teda pohľadávka zo zmluvy o úvere je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, teda žalovaný bol v omeškaní s platením splátok viac ako 3 mesiace. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporné vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 15.8.2020, keďže od jej splatnosti do 1.12. 2020, kedy žalobca vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Žalobca toto právo využil, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil.

7. V rozsudku KS Košice sp.zn. 6CoCsp/53/2021 z 18.1.2022 sa okrem iného uvádza: Okamih zosplatnenia úveru /28.2.2018/ a ani lehota na plnenie určená v oznámení o zosplatnení nie sú rozhodujúce z hľadiska začatia plynutia premlčacej doby predčasne zosplatneného úveru v zmysle ustanovenia § 103 OZ môžu mať vplyv iba na začiatok omeškania žalovaného s plnením. Počítanie premlčacej doby od momentu (predčasného) zosplatnenia úveru nemá oporu v ustanoveniach OZ keď premlčanie splátok úveru i celého zročného úveru je upravené v citovanom ustanovení § 103 OZ. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania v prípade ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia. Odvolací súd v tomto prípade zdôraznil, že zosplatnenie nemalo vplyv na splatnosť splátok, ktoré sa stali splatnými už skôr. Pri splátkach, ktoré sa už stali splatnými pred zosplatnením celého dlhu premlčacia doba vo vzťahu k týmto splátkam začala plynúť u každej samostatne. V prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia a je potrebné osobitne ustáliť začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného zostatku dlhu (v danom prípade pozostávajúceho zo sumy, splatenie ktorej bolo pôvodne dohodnuté v splátkach splatných od 15.05.2015 do konečnej splatnosti). Je však potrebné posúdiť, či túto osobitnú úpravu je možné aplikovať (priamo) aj v prípade, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a veriteľ uplatnil právo podľa § 565 OZ v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ.

Odvolací súd zastáva názor, že v prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy nemožno vychádzať z aplikácie ustanovenia § 103 veta druhá OZ bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej z novo zavedenej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd vychádzal z úvahy, že v takomto (špecifickom) prípade pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. § 103 veta druhá OZ iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a novozavedeného ust. § 53 ods. 9 OZ pri jeho výklade. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ však zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu ust. § 565 OZ, vzťahujúcu sa iba na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je v zmysle tohto ustanovenia posunutá až na dobu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením tejto splátky (za súčasného splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva). Je preto v takomto prípade potrebné zohľadniť, že veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh (do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej, ak upozornil dlžníka na túto možnosť aspoň 15 dní pred vyhlásením). Pri aplikácii ustanovenia § 103 veta druhá OZ v prípadoch spotrebiteľských zmlúv, nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v ust. § 53 ods. 9 OZ, v dôsledku ktorej sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 OZ (rovnako ako ani § 565 OZ) explicitne nepočíta. Aj v tomto prípade sa uplatňuje trojročná premlčacia doba stanovená v ust. § 101 OZ a až do uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a veriteľ sa v prípade neplnenia povinnosti dlžníka môže domáhať (na súde) iba zaplatenia už splatných splátok. Je nesporným, že až od uplatnenia práva v zmysle § 565 OZ (v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 OZ) sa žalobca môže domáhať na súde zaplatenia celej pohľadávky (celého zosplatneného zostatku dlhu).

Krajský súd vychádzal z úvahy, že aj vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v § 101 OZ, v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitíu práva podľa § 565 OZ), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Ďalej v citovanom rozhodnutí bolo konštatované nasledovné: Vychádzajúc z uvedeného by bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba začala vo vzťahu k zosplatnenému dlhu plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky,

ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplateniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplateného dlhu na súde. V takom prípade by začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádzala právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky skrátilo zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 Obč. zák. trojročná, by bola skrátená o tri mesiace). Vid' aj rozhodnutie Krajský súd v Košiciach sp.zn.: 6Co/98/2019.

8. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo zisteného skutkového stavu v danom prípade by vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky (počnúc splátkou 15.8.2020, kde veriteľ využil právo podľa §565 OZ v spojení s §53 ods.9 OZ), premlčacia doba začala plynúť 16.11.2020 t. j. deň ,ktorý nasleduje po uplynutí 3-mesačnej lehoty odo dňa 15.8.2020, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatenie a uplynula by dňom 16.11.2023. Keď žaloba bola podaná 26.2.2022, bola podaná v rámci 3- ročnej premlčacej doby a nárok súd nepovažuje za premlčaný.

9. Pred zosplatením úveru sa vyžaduje výzva veriteľa adresovaná a doručovaná dlžníkovi v ktorej je upozornený na aktuálny dlh a na možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca v tomto konaní predložil dôkaz preukazujúci, že žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia celej pohľadávky a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy a teda mimoriadnemu zosplateniu predchádzalo zaslanie výzvy tak ako to predpokladá § 53 ods. 9 OZ. Písomná výzva predstavuje predpoklad pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca túto skutočnosť v konaní preukázal a tak súd konštatuje, že došlo k platnému zosplateniu pohľadávky zo zmluvy.

10. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala zostatok nesplatenej istiny úveru poskytnutého žalovanému právnym predchodcom žalobcu. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú.

11. Predmetom sporu je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

12. V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo-právnom vzťahu z bankového úveru, teda pred tým ako postúpi úver inému veriteľovi. Teda v zmysle citovaného ustanovenia sa vyžaduje písomná výzva banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časťou svojho peňažného záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné ako dospelé splátky. Predtým ako SLSP a. s. postúpila pohľadávku bola povinná predčasne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru.

13. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.4.2014, sp.zn. 19C/34/2012 podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku v danom prípade Slovenskej sporiteľne a.s. namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachovávajú všetky námietky voči postúpenej pohľadávke rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavia v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku zo všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupníka sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa ustanovuje

Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého postúpenia dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľni a.s. voči odporkyni 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne v 1.rade došlo len k zmene v osobe veriteľa.“ Postúpením pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. OZ sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s pohľadávkou spojené.

14. Žalovaný uzavrel s SLSP a.s. zmluvu na základe ktorej mu bol poskytnutý úver, ktorý mal dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušil. Banka je oprávnená svoju pohľadávku zo zmluvy postúpiť inému subjektu. Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 zákona o bankách prístupná. Tento zákon nevyžadoval súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. V konkrétnom prípade úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Vymáhanie pohľadávky môže realizovať aj subjekt ktorý nemá oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie KS Prešov sp.zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

15. Žalobca súdu predložil taký listinný dôkaz, ktorý preukazoval, že právny predchodca žalobcu, SLSP a.s., vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Súd poukazuje na § 528 ods. 2 OZ, podľa ktorého je postupca povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. Žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno, nakoľko vedel preukázať, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca preukázal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškani so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a preukázal aj, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Nakoľko žalobca vedel preukázať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, súd mohol konštatovať, že k predčasnej splatnosti jednotlivých splátok úveru zo strany pôvodného veriteľa ako banky došlo. Žalobca teda mohol platne nadobudnúť pohľadávku v uvedenej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bol ukončený.

16. Právny predchodca žalobcu bol oprávnený na žalobcu postúpiť pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale len pokiaľ je úverový vzťah lege artis ukončený, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Až následne môže banka v súlade so zákonom postúpiť splatný úver aj osobe, ktorá nie je bankou, napr. žalobcovi. Právny zástupca žalobcu predložil listinné dôkazy, ktoré svedčia v prospech jeho tvrdení. Tieto v konaní boli preukázané. Teda súd vychádzal z toho, že mimoriadna splatnosť predmetného úveru bola vyhlásená a preto došlo k oprávnenému postúpeniu čoho právnym následkom je platné postúpenie pohľadávky. Žalobca mohol platne nadobudnúť pohľadávku v takej výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bol ukončený. Preukázaním vyššie uvedených skutočností, mal súd za to, že žalobca preukázal splnenie procesnej podmienky, aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, keďže zmluva o postúpení pohľadávky bola platným právnym úkonom v zmysle ktorého mohol žalobca nadobudnúť právo na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

17. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Záonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

18. Súd poukazuje aj na právnu vetu rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017, kde bolo konštatované: podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané), nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

19. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania

alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy, pričom predmetná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ.

20. Súd vyhodnotil zmluvu ako platnú, uzavretú v zákonom požadovanej forme, obsahujúcu základné, ako aj osobitné podstatné obsahové náležitosti. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky úveru. Veriteľovi tak vzniklo podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v spojení so zmluvnými dojednaniami žiadať predčasné splatenie úveru. Po podaní žaloby pretrváva povinnosť žalovaného, ktorá mu vznikla uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 11221,14 eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 12000 eur a sumou 778,86 eur, ktorú žalovaný zaplatil na istinu. Kapitalizovaný úrok do konečnej splatnosti úveru je vo výške 6236,45 eur keď na úrok žalovaný uhradil zo sumy 8005,6 eur sumu 1769,15 eur. Súd považuje nárok žalobcu za dôvodný, preto rozhodol tak, tak ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

21. Čo sa týka zmluvného úroku, za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušení povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

22. V tomto smere dáva súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí (vy)riešil otázku zmluvných úrokov a ich (ne)priznania v prípade predčasného zosplatnenia úveru. Dôvod prečo veriteľovi nepriznať zmluvné úroky až do zaplatenia videl v tom, že „pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojedanie, ktorým sa dlžník -spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Takéto dojedanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ.“

23. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia zároveň Najvyšší súd skonštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi v dojedanej výške.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“).

Podľa § 3 nariadenia výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5% ročne zo sumy 11221,14 eur od 15.10.2019(od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným) do zaplatenia.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP a priznal nárok žalobcovi ako úspešnej strane sporu, keďže žalobca bol v konaní úspešný. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP. O výške trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.